

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

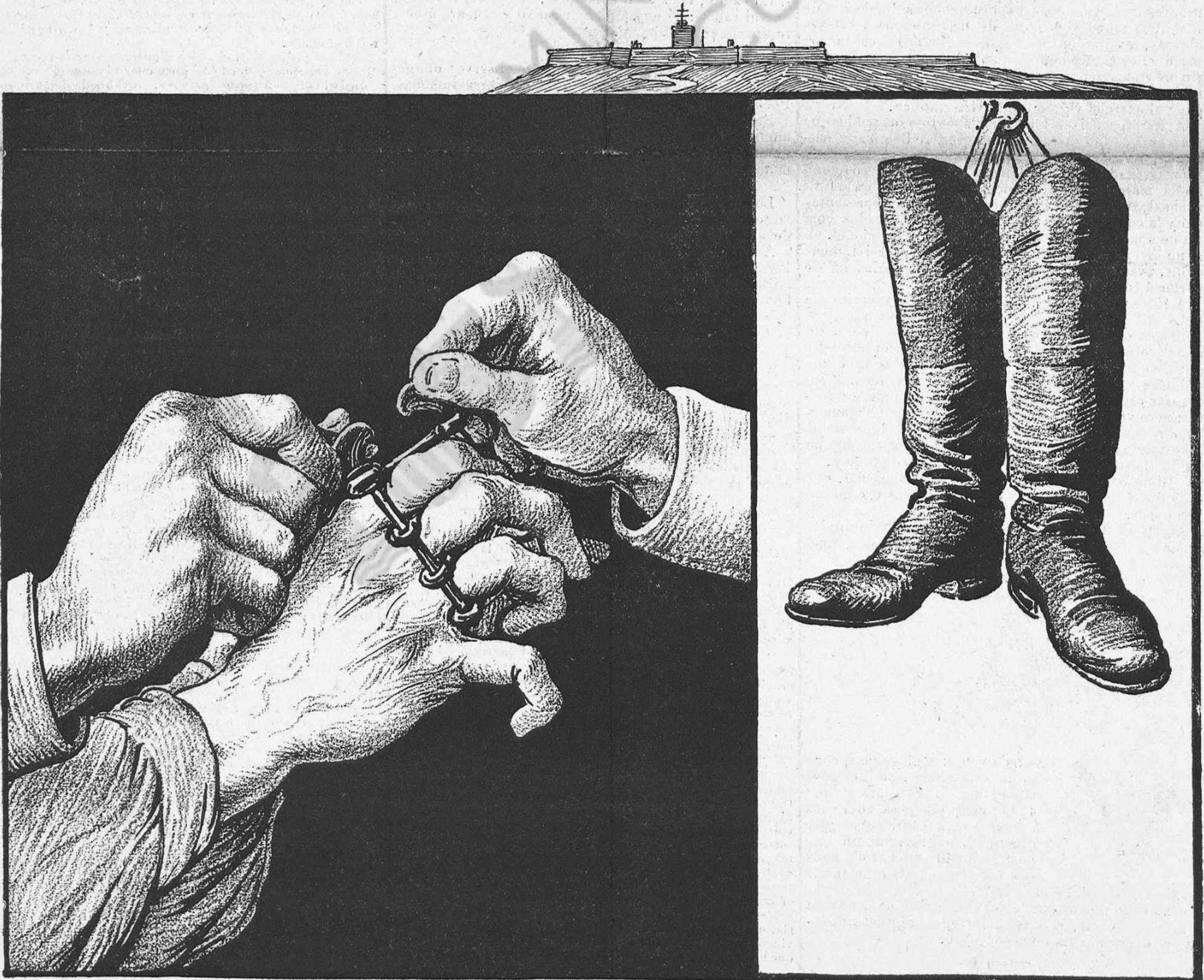
CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50
Cuba, Puerto-Rico y Estranger, 2'50.

CIVILISACIÓ FI DE SIGLE

Joch de mans, joch de villans.

L' aspiració del poble: ¡Que las penjin!

va posarse de relleu una vegada mes. En alguns punts van emprar-se arguments de verdader valor, procediment d'efecte segur, sobre tot quan se utilisa en persuadir a un número limitat d'electors ó compromissaris.

Compro... missaris.

Compro deu venir del verb comprar.

Y missaris de qué pot derivar sino del sustantiu missas?

Res mes curiós que l'elecció del senador de las societats econòmiques reunidas á Barcelona. Se disputava la breva el pantorrillista Nicolau y el silvelista Bertrán. Els catalanistas per la seva part no sabían á quin sant encomanarse. Y ells van triuñar.

A la pregunta:—¿Qu' es lo que voléu?—Pantorrillistas, silvelistas y catalanistas van respondre á una:—La Reacció.

Al respondre tots igual y á un mateix temps, acaba-va de fer un bisbe.

Y en efecte, va sortir elegit el bisbe Morgades.

Consolis D. Federico Nicolau si s'ha quedat en terra. Obra exclussiva dels partits dinástichs es la preponderancia absoluta del clericalisme.

Gracias á la seva política, avuy tira mes una mitra de bisbe, que la máquina de vapor de un trasatlántich.

En Polavieja exerceix de regenerador comensant per regenerar als seus amichs. Ab aquesta idea ha donat un ascens al general Cerero, á pesar de que dintre del escalafó tenta 37 números al davant.

De modo que l'general Cerero, gracias al impuls de D. Camilo, ha saltat per damunt de 37 companys.

¡Que vingui en Leotard á aprendre de saltar!

Un detall de primera. Al anar l'autoritat á fer plegar una casa de joch que funcionava á Madrid ab tot descaro, l'amo de la mateixa va ensenyar una patent de invenció, perfectament legalisada pel govern, previ l'pagament dels corresponents drets.

El privilegi está concedit á la invenció de una ruleta eléctrica.

No será extrany, que tal com van las cosas, el govern que aspira á regenerarnos, concedeixi al millor día privilegi de invenció á un russinyol eléctrich per obrir las portas dels pisos.

Visquém y veurém.

Aixís com fins ara s'ha dit: «Per un punt s'escorra una mitja», en lo successiu podrá enriqueirse ab un nou aforisme l'refraner catalá.

En lo successiu podrá dirse: «Per un forat se reventan unas botas.

Y á propósit de las botas.

La qüestió odiosa de las torturas infligidas als presos ha comensat pels peus.

¿No podía seguir tot el seu curs y arribar fins al cap?

La opinió pública avuy diu unánimament lo mateix.

—Justicia en Porta!

L' OBRER TORTURAT

Francisco Oliva (Belliríkis).

Un cas de terrorisme místich.

Tranquils dormían los habitants del poblet de Mozadrogua (Italia) quan de repent ¡barrabum!... una detonació espantosa va ferlos saltar del llit, com pilotas de goma.

¿Qué havia succehit? Una cosa molt senzilla.

Expulsat un tal Bocacpe de la rectoría del poble per ordre del arquebisbe, y sustituhit per un nou ensota-

nat, va jurar venjarse. Y al efecte després de posarse en connivencia ab el sagristá Maramieri, va fer estallar á la porta de la rectoría una bomba de dinamita.

Com es consegüent els tribunals de Justicia van pendre cartas en l'assumpto y l'audiencia de Laucinno acaba de condemnar al dinamiter místich á cinch anys y cinch mesos de presiri, y al seu cómplice l'sagristá á quatre anys de presó.

¿Veritat que si ls ensotanats ells ab ells la donan en emprar aquests procediments podrán estalviar molta feyna als que un día ó altre estarán encarregats de fer dissapte?

En Polavieja, per fer la pols á n' en Silvela, está donant grans recepcions en lo Ministeri de la Guerra.

Pero en Silvela, á pesar de que l' poder ja comensa á indigestárseli, procura sortir del pas ab una de las sevas argucias.

Y es fama que diu:

—Ja vaig dirho jo, que l' general Polavieja rebria!

A L' INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª KARADA.—Pas-ta-na-ga.
- 2.ª ANAGRAMA.—Planés—Alpéns.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La Verbena de la Paloma.
- 4.ª GEROGLÍFICH.—Per punts una sastressa.

Han endavinat las 4 solucions los ciutadans Admirador de la Lambrecht, Pau Piu, Un de l' Alella y Noy de l' Hostia: n' han endavinsdas 3: J. Morros de F. y Pep Apesarat; 2: Pep Titella y Un enclaustrat y 1 no més: Sach de Gemechs, Pere Seba y Antón Pagés.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans J. Morros de F., Un Endarrerit, Nita de Tarragona, P. Casals, Un Ministre, Pep Salau, N. N. N., P. Patatus, R. Figuerola, Un que no hi entón res, R. Homedes Mundo, Pere Sesquilla, V. T. de V. Baixa, Pagés de fora, y E. Hernández:—Lo qu'envian aquesta senmana no fa per casa.

Ciutadans J. Rocavert, M. S. Burrico, Un Carbassejat, Fr. Granota, Ex-Inquisidor, P. Palau, P. Esteve Pujol. No n' hi ha de fets, Pere Bagulairé, y Ll. Torné y Ribó:—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian aquesta senmana

Ciudadá Gedeon II: Si la composició estés versificada ab mes art, podría publicarse.—J. H. y Giralt: Té molta rahó: vosté no 'n sab de fer versos, y resulta que á la pobra aymia no li pot dir res.—M. Cabrera: La composició que 'ns remet es fluixa.—R. Muntané: La de vosté no mata.—B. Genis: Una vegada posat á imitar podía escullir modelos de mes intenció.—J. Estallega: Es sempre molt considerable l' original que tenim en cartera.—Amadeo Dori: La composició va molt bé y la publicarém.—A. Carrasca Gayán: La que 'ns envia vosté té poca novetat.—C. Capdany: Va bé: anirà.—M. H. (Castellar del Vallés): L' assumpto careix de interés per la majoria de nostres lectors.—J. Molas F.: Cap dels treballs que 'ns envia ens fa pesa. ¡Son tan fluijets y tenen tan poca novetat que no 'ns veyém ab cor de aprofitarlos!—X. Moreno: Lo mateix li dihem respecte al seu.—F. Llenas: La composició que 'ns remet queda acceptada.—E. Solé: La noticia que 'ns dona es mes propia per anar á un diari en forma de remitit que á un senmanari de l' indole dels nostres.

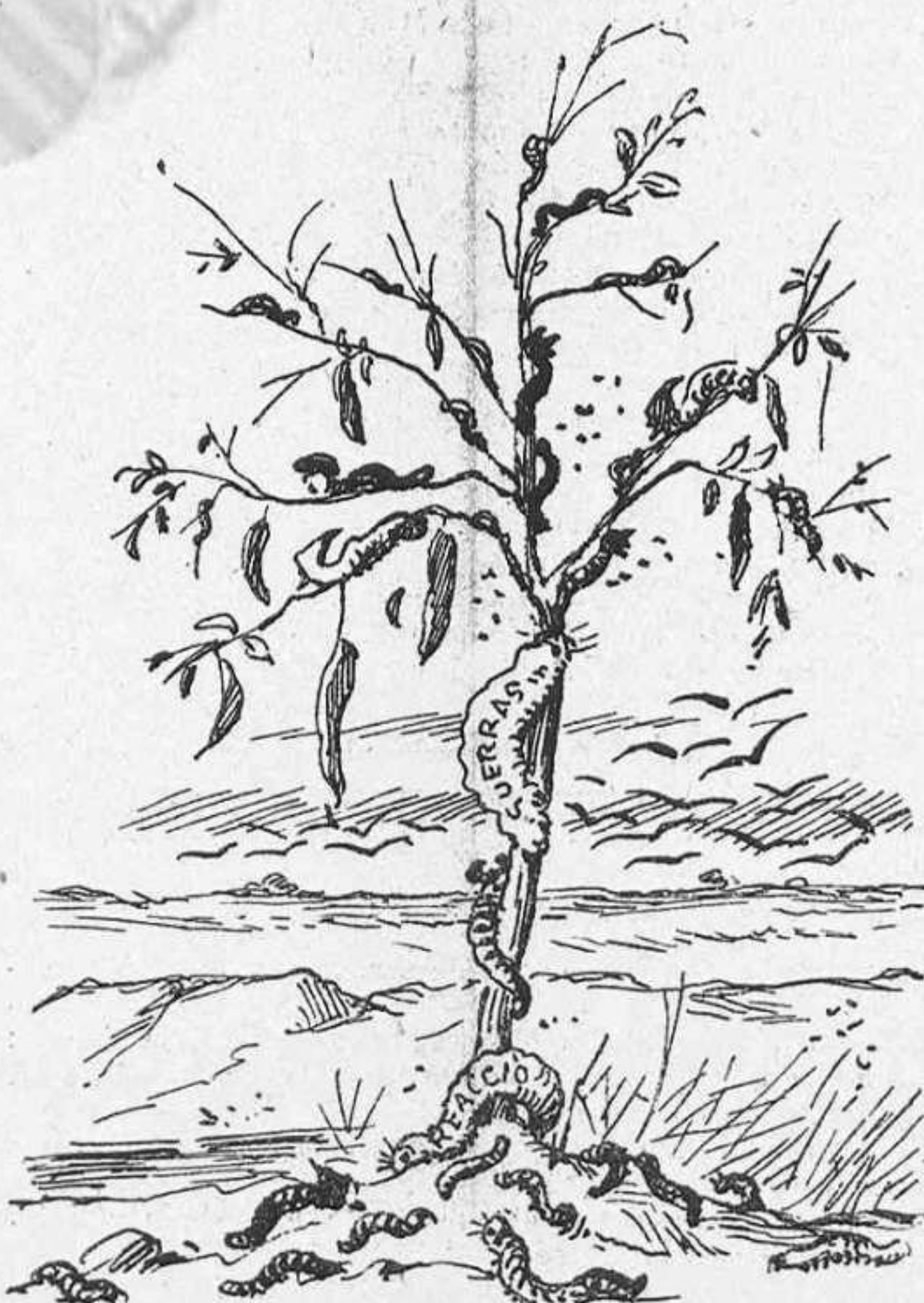
ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

LA PRIMERA FESTA DEL ARBRE A ESPANYA

D. Arseni 'l va plantá.

La malura 'l va atacá.

¡Y miréulo com está!